

Muziek bepaalt het leven van altvioliste *Ewa Maria Wagner*.
Aflering 3: Het Rosamunde-kwartet van Franz Schubert.

Pavarotti, de muzikale huismuis, zingt ook

Deze zondagochtend begint voor mij met de zachte strijkersklanken van het Rosamunde-kwartet in de ouderwetse wintertuin van onze eerste violist ofwel *primarius*. Franz Schubert componeerde zijn eerste kwartet al toen hij 11 was maar die vierstemmige strijkwerken waren geen publieksliefelingen in zijn tijd. Het is vroeg in de ochtend, musicerend kijk ik even naar buiten waar de subtiele kleurveranderingen van de herfst zelfs mijn triolenloopjes melancholischer laten klinken. Deze melodie herinnert me nu aan een poëtische film scène waar dit kwartet op de achtergrond gespeeld wordt, terwijl muizen op een verlaten tuintafel tussen de etensresten lopen en bladeren dansen in de wind. Geen idee welke film dat was, maar sindsdien is Schubert voor mij een herfsttype. Ik focus nu op het cantabile en dompel me in de muziektaal van het stuk als de tweede violiste begint te gillen. Ze prikt met haar strijkstok naar een muis die over de vloer snelt.

„Niet schrikken, dat is Pavarotti, onze huismuis”, zegt de primarius onverschillig. „Zullen we vanaf de *seconda volta* verder spelen?”

Mijn vingers struikelen over de begeleiding van het vioolthema, hoe haalt de primarius het in zijn hoofd een huismuis te houden, denk ik en vlieg er-

uit, terwijl de andere drie doorgaan. Ik jaag op de noten, zet weer in maar zie de muis nu in mijn altvioolkoffer kruipen die geepend op de grond ligt. Na afloop ga ik hem meteen inspecteren.

„Pavarotti is dol op muziek”, grapt de primarius en biedt me een kopje koffie aan. Wat een stomme naam denk ik, maar vraag: „Hoe weet je dat het een Pavarotti en geen Bartoli is?”

Zijn antwoord over zingende muizen neem ik niet serieus en als de discussie verder gaat over een muizenplaag, kijk ik op mijn horloge. Ik wil niet te laat op mijn lunchafspraak komen en neem gauw afscheid van mijn muziekmaatjes.

In het bosrestaurant zitten manlief en ons bevriende echtpaar al op me te wachten. We praten over de beginnende herfst als de man, die bioloog is en van muziek houdt, naar mijn Schubertiade van vanochtend vraagt. Met veel zelfspot vertel ik dat wij, musici, zelfs muizen voor artiesten aanzien en ik verhaal over Pavarotti. Maar de bioloog lacht niet. „Jouw primarius is echt een kenner! Om dat in muziektaal te zeggen: waar mensen opera's voor nodig hebben, zegt een muis het in een simpele aria. Een muismannetje zingt de mooiste aria's als hij een vrouwtje wil veroveren en dat niet alleen in de herfst. Ik vind de naam Pavarotti geweldig!”

Ewa Maria Wagner is altvioliste en schrijfster.